

[Undervisningsministeren.]
 elevernes færd og optræden i skolen, de såkaldte egentlige ordensregler, og det skyldes kun et ønske fra ministeriets side om at gøre de nye sanktionsbestemmelser lettere tilgængelige, at man i cirkulæret har henstillet, at de optages som en del af ordensreglementerne. Var dette ikke sket, ville konflikten i Herstederne formentlig slet ikke være opstået.

Når fru Gunhild Due i den skriftlige grundelse udtaler, at det, hvis jeg fastholder ministeriets standpunkt, vil være umuligt i fremtiden at liberalisere skolelovgivningen, forekommer det mig at være at overdimensionere problemet. Et af punkterne i det forslag til folketingsbeslutning om en skole-reform, jeg fremsatte for et par måneder siden, og som for øjeblikket behandles af undervisningsudvalget, går jo netop ud på, at skolens muligheder for at hjælpe elever med adfærdsproblemer skal forbedres bl. a. gennem udbygning af observationsundervisning.

Gunhild Due: Jeg beklager naturligvis, hvis jeg er forkert orienteret om enkelte af detaljerne. Jeg mener imidlertid, det er ret underordnet, fordi det er princippet, der interesserer mig. Om man taler om en midlertidig udelukkelse fra undervisningen eller en midlertidig bortvisning mener jeg i og for sig giver det samme resultat.

Men det, der forskrækker mig, er, at man ude i Herstederne har gjort sig den ulejlighed at nedsætte et kvalificeret udvalg med skolepsykolog, stadsinspektør, fælleslærerrådsformand, hvor man har udarbejdet disse ordensregler, idet man har henholdt sig til styrelsesloven, hvori der står, at kommissionen kan udarbejde sådanne regler. Og så viser det sig altså, at al denne tale om, at forældrene skal have reel indflydelse på skolen, om øget samarbejde mellem hjem og skole, i virkeligheden gælder til Wandsbeck, for når det kommer til stykket, bestemmer man inde fra direktoratet, hvordan tingene skal være.

Jeg er for så vidt enig med ministeren i, at der må være nogle retningslinjer med en maksimumsgrænse for, hvad man kan gribe til af straffemidler, men jeg mener, at ministeriet ikke burde fortolke loven på den måde, man gør, sådan at man også gør

det til en slags minimumsgrænse. Det kan da ikke være meningen. Hvis der sidder et skolevæsen, som gerne vil forsøge sig med en mere moderne og progressiv ordning på skolen og med nogle efter min mening — jeg har de udarbejdede ordensregler her og skal gerne overlade dem til ministeren — især for børnene bedre regler, så kan det da ikke være meningen, at man ikke i hvert fald kunne lade dem prøve; man kunne jo lade sådan et skolevæsen køre med disse regler et år eller mere, og viser det sig så, at det går helt ad h til med disciplinen, og de stakkels lærere slet ikke kan klare det, ja, så må man tage det op, og det vil skolekommissionen sikkert gøre af sig selv. Men her har man hårdt og brutalt fra ministeriets side bremset noget godt, og det synes jeg er forkasteligt, og jeg finder det så meget mere beklageligt, som forældrene kun kan opfatte det, som om de ingen reel indflydelse har på tingene.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):
 Jeg beder om, at man erindrer, at cirkulæret af 14. juni 1967, det, der også populært kaldes spanskkrørcirkulæret, har fastsat generelle regler, og at hensigten netop var at begrænse straffemulighederne, bl. a. at afskaffe spanskkrøret. Man har gennem disse generelle bestemmelser moderniseret skolens sanktionsmuligheder og gjort dem mindre skrappe, hvis man skal bruge det udtryk. Men jeg må fastholde, at en sådan bestemmelse, der giver disse sanktionsregler, må være generel.

Når fru Gunhild Due taler om ønskeligheden af et større samarbejde mellem forældre og skole og mellem forældre og lærere, er jeg ganske enig deri og deler helt ønsket om, at det må udbygges. Jeg vil tillade mig at mene, at det vel navnlig bør udbygges derved, at man skaber bedre muligheder for at kunne yde en bistand til de elever, der har adfærdsproblemer. Jeg tror, det er den væsentligste indsats, der kan gøres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Orla Møller** til undervisningsministeren:

„Hvad kan ministeren oplyse om tidspunktet for udsendelsen af de bekendtgørelser m. v., der skal føre fritidsloven af 29. maj 1968 ud i livet?“